

آمار شگفت انگیز سوارس

۵ گل از ۸ ضربه به سمت دروازه

خبر

لویس سوارس با به ثمر رساندن سومین گل اتلتیکو مادرید در پیروزی ۴ بر صفر مقابل کادیس در ورزشگاه واندا متروپولیتانو، یک تیم دیگر را به فهرست قربانیانش اضافه کرد. کادیس بیست و نهمین تیمی است که سوارس موفق به گلزنی مقابل آن شده است. این آمار اما دو هفته دیگر می‌تواند به ۳۰ مورد افزایش پیدا کند، زمانی که مهاجم اروگوئه‌ای و هم‌تیمی‌های سابقش در بارسلونا با هم روبه‌رو می‌شوند. سوارس که تابستان امسال به ۶ سال حضورش در بارسلونا پایان داد و به عنوان بازیکن آزاد راهی اتلتیکومادرید شد، تاکنون به همه تیم‌های لالیگایی که مقابل‌شان بازی کرده، گل زده است و دو هفته دیگر پس از برگزاری بازی‌های ملی، او این شانس را دارد که بارسلونا را به سی‌امین قربانی خود تبدیل کند. سوارس با گلی که به کادیس زد، شمار گل‌های لالیگایی این فصل خود را به ۵ مورد افزایش داد تا از این حیث در کنار هم‌تیمی پرتغالی‌اش ژواو فیلیکس صدرنشینان جدول گلزنان لقب بگیرند. نکته مهم درباره آمار گلزنی سوارس این است که او این ۵ گل را با تنها ۸ ضربه به سمت دروازه رقبا زده است. این در حالی است که هم‌تیمی سابق او، لیونل مسی با ۱۶ شوتش به سمت دروازه رقبای تنها ۳ گل زده که دو تا از آن هم از روی نقطه پنالتی بوده است. سوارس حال‌رو روی بازی‌های ملی تمرکز خواهد کرد جایی که باید به اروگوئه برای دو مصاف سخت با تیم‌های ملی کلمبیا و برزیل در مرحله انتخابی جام جهانی ۲۰۲۲ کمک کند.

سیمئونه فعلاً نگران بارسان نیست

دیه‌گو سیمئونه سرمربی اتلتیکومادرید پس از پیروزی مقابل کادیس که شمار بازی‌های بدون شکست این تیم در لالیگارا به ۲۳ بازی افزایش داد – بهترین آمار در تاریخ باشگاه – تأکید کرد که نگران پایان این روند در جدال مقابل بارسلونا نیست. سیمئونه گفت: «بارسانیه‌ها ما را می‌شناسند و می‌دانند که ادامه خوشحالی ما وابسته به این نیست که در بازی‌مان مقابل آنها چه اتفاقی قرار است رخ دهد. هنوز تا آن بازی ۱۵ روز باقی مانده است. بازیکنان در این مدت به اردوی تیم‌های ملی‌شان می‌روند و ما باید صبر کنیم که آنها برگردند، پس تا آن زمان به چیز دیگری فکر نمی‌کنیم. این شیوه فکری ماست که به هر بازی به وقتش فکر کنیم و برای آن آماده شویم. ابتدا باید دید که وقتی بازیکنان برمی‌گردند در چه وضعیتی قرار دارند و مطابق وضعیت آنها آرایش و سیستم بازی تیم‌مان را برای رویارویی با بارسلونا تعیین خواهیم کرد.» اتلتیکومادرید بعد از شکست تحقیرآمیز ۴ بر صفرش مقابل بایرن مونیخ در لیگ قهرمانان اروپا در ماه گذشته، ۴ تا ۵ بازی‌اش را برده است.

توخل به خبرنگاران:

به ما احترام نمی‌گذارید

پاری‌سن‌ژرمن در یک بازی خانگی مهم مقابل رن رده سومی، در حالی که دو ستاره اصلی خط حمله‌اش یعنی نیمار و امپا به را در اختیار نداشت، با نتیجه ۳ بر صفر به پیروزی رسید. توماس توخل، مربی تیم، به گلایه از خبرنگاران و رسانه‌های فرانسوی پرداخت و گفت: «شما خبرنگاران برای کارهایی که بازیکنان و تیم ما تا الان انجام داده احترام قائل نیستید و این مرا بسیار ناراحت می‌کند. من اما از تیمم بسیار راضی‌ام و به عملکردی که از آنها دیدم افتخار می‌کنم... شاید نتیجه این بازی بهتر از نتیجه بازی چهارشنبه هفته گذشته (شکست ۲ بر یک در خانه لایپزیگ در لیگ قهرمانان اروپا) بوده باشد اما من همچنان معتقدم که عملکردمان در بازی قبلی بهتر بود. در آن بازی ما فوق‌العاده مبارزه کردیم و ذهنیت تیم استثنایی بود. در این مسابقه هم بازیکنانم با وجود مصدومیت‌هایی جدید، حیرت‌آور بازی کردند. من بسیار خوشحالم چون مایکی از بهترین پیروزی‌های‌مان را از زمانی که من سرمربی پاری‌سن‌ژرمن شدم، کسب کردیم.» قهرمان فصل گذشته لوشامپیونابا وجود مصدومیت بازیکنانش و ناکامی‌هایی که در لیگ قهرمانان داشته، هشت بازی اخیرش در لیگ فرانسه را به صورت متوالی برده و در هفت مورد گل نخورده است.

سربلندی بایرن در آزمون سخت «در کلاسیکو»

استعداد هالند به تنهایی کافی نیست

یادداشت

گابریله مارکوتی

بایرن در مواقع لزوم و داشتن یک گزینه برای پر کردن جای خالی مصدومان احتمالی در فصل پرفشاری که تحت تأثیر شیوع کرونا قرار گرفته، خریداری شد اما روز شنبه او این فرصت را پیدا کرد تا به جای بازیکنی که قهرمان جام جهانی شده و فصل پیش سه‌گانه برد، به میدان برود آن هم مقابل سرسخت‌ترین رقیبش در مسابقات داخلی. خب تعجبی هم نداشت که دورتموند در اوایل مسابقه حملاتش را از سمتی از میدان که سار در آن قرار گرفته بود ترتیب دهد و گاهی اوقات با جیورینا، رافائل گوتیریوپشت سراو و مارکو رویس پشت سر هالند به نظر می‌رسد که دورتموند یک استراتژی مشخص برای حملاتش دارد اما مشکلی که فاوره و تیمش داشت این بود که بایرن خیلی زود دست این تیم را خواند و خودش را برای مقابله با آن وفق داد. پرس از جلوی بایرنی‌ها کمی بیشتر شد و کار را برای دورتموندی‌ها جهت رساندن توپ به یکدیگر با پاس‌های سالم سخت‌تر کرد. هر زمانی که سار جلو می‌کشید، بایرن مطمئن می‌شد که یک بازیکن دیگر جای خالی او را پوشش می‌دهد. اینطور می‌شد که اغلب اوقات ژروم بواتنگ برای کمک به داوید آلابا به او نزدیک‌تر می‌شد و لوکاس هرناندس هم تقریباً به یک هافبک دفاعی اضافه

لواندوفسکی در ۱۳ بازی ۱۷ گل به دورتموند، تیم سابقش زده است

تبدیل می‌شد. زمانی که بایرن صاحب توپ می‌شد، با اینکه آن را برای مدتی بیشتر حفظ کند مشکلی نداشت. به این شیوه، دورتموند به سراغ نان و کره‌اش می‌رفت. خب زمانی که شما یک مهاجم با سرعت و قدرت هالند دارید، چرا که نه؟ در یک مقطع او با یک فرار تند و تیز که توماس مولر را در مهارش عاجز کرد، تا آستانه گلزنی رفت و تنها به خاطر یک آفساید میلیمتری متوقف شد. کمی بعد از آن او حرکتی مشابه را با بواتنگ انجام داد اما با تشخیص داور به خاطر ارتکاب خطا متوقف شد. با این حال نگاه معنادار دفاع وسط کهنه‌کار بایرنی‌ها به او، پیامی کاملاً مشخص داشت.

البته در طرف مقابل هم اتفاقی مشابه رخ داده بود. یک ضد حمله برق‌آسا از بایرنی‌ها سبب شد که فرار گنابری از بند مونیخ آغاز و با ارسال او برای لواندوفسکی همراه شود و مهاجم لهستانی را در موقعیت گلزنی قرار دهد. در واقع لواندوفسکی گل هم زد اما VAR به درستی گل او را به دلیل قرار داشتن در آفساید مردود اعلام کرد. با این حال بایرن تا زدن گل فاصله زیادی نداشت. فاصله آنقدر کم بود که به همه یادآوری کرد بایرن مونیخ چه کاری می‌تواند انجام دهد و چقدر هم سریع می‌تواند آن را انجام دهد.

بعد از آن بخش بد بازی برای بایرن فرا رسید. یک پاس ضعیف از سار سبب شد کیمیش توپ را لو دهد و زمانی که تلاش کرد آن را از ارلینگ هالند پس بگیرد مصدوم شد. اشتباه دور از انتظار کیمیش، هم از جنبه روانی هم از جنبه فیزیکی علاوه بر مصدومیت می‌توانست منجر به اخراج او شود. البته شاید باورایی‌ها آرزو می‌کردند که او اخراج شود تا دچار مصدومیتی که معلوم نیست چه مدت خانه‌نشینش کند. به این ترتیب کورنتین تولیسو جایش را گرفت و برای یک لحظه شما احساس می‌کردید که بایرن مونیخ زمان سنجش را از دست داده است و فاوره همان برگ برنده‌ای که دنبالش بود را پیدا کرده است. اوضاع برای دورتموند حتی بهتر هم به نظر می‌رسید زمانی که گوتیریو دوباره از سمتی که سار قرار داشت، حمله‌ای را آغاز کرد و توپ را برای مارکو رویس فرستاد تا او اولین گل بازی را بزند. با این گل به نظر می‌رسید که دورتموند با لذت پیروزی یک نیمه‌ای به رختکن می‌رود اما در آخرین لحظات وقت‌های تلف شده، توماس دلانی به خاطر خطایی که روی خط محوطه جریمه دورتموند روی سرژ گنابری مرتکب شد، سبب شد داور یک ضربه آزاد به بایرن بدهد. لواندوفسکی، گنابری و آلابا هر سه پشت توپ ایستادند و در نهایت این آلابا بود که ضربه زد و توپ پس از برخورد با مونیخ تغییر مسیر داد و دور از دستان رومن بورکی وارد دروازه دورتموند شد. می‌گویند گل خوردن درست قبل از پایان نیمه اول یکی از ویران‌کننده‌ترین اتفاقات برای روحیه است. خب باید گفت که خوردن گل تساوی قبل از پایان نیمه اول حتی از آن هم بدتر است و اگر در ابتدای نیمه دوم هم گل دیگر بخورید که بدتر از بدتر. این اتفاقی بود که با یکی از آن ارسال‌های همیشگی لوکاس هرناندس روی محوطه جریمه دورتموند رخ داد و لواندوفسکی را برای زدن اولین گلش در این بازی به محوطه جریمه دعوت کرد تا با قدرتی که در نبردهای هوایی دارد کار را یکسره کند. دو گل طی چهار دقیقه در قبل و بعد از نیمه دوم برای بایرن مونیخ. واقعاً رحمانه بود. واکنش دورتموند خشمگینانه اما از هم گسیخته بود. بایرن می‌توانست گل سومش را هم خیلی زود بزند اگر تیرک و بورکی به کینگزلی کومان اجازه گلزنی می‌دادند. دورتموند خیمه زدن در نیمه زمین بایرن مونیخ را آغاز کرد اما می‌دانست که هر آن ممکن است در یکی از ضدحملات این تیم غافلگیر شوند. فلیک به این اتفاق واکنش نشان داد و لروی سانه را به جای کومان به میدان فرستاد و همین تعویض طلایی‌اش در یک ضدحمله کلاسیک که لواندوفسکی آن را ساخت، گل سوم را رقم زد. هالند باز هم در یک حرکت که بیشتر شبیه یک کار ترکیبی دوفره بود تا برنامه تاکتیکی تیمی صاحب موقعیت شد و این بار گلزنی کرد اما همانطور که می‌شد حدس زد، قدرت و استعداد فردی برای غلبه بر تیمی مانند بایرن مونیخ کافی نبود و دورتموند یک برنامه بازی هوشمندانه هم در کنار انرژی بالای بازیکنان و استعداد فردی آنها نیاز داشت تا بتواند بایرن را شکست دهد.

منبع: ESPN